

Den 20. maj 1747 tog jeg tolv patienter med skørbug ombord på HMS Salisbury. Deres sager var så ens, som jeg kunne have ønsket. De havde generelt beskidte tandkød og ildelugtende ånde, pletter på huden og manglende styrke i knæene. Patienterne lå sammen ét sted og havde en kost der var fælles for alle, nemlig vandgrød sødet med sukker om morgenen; bouillonsuppe med frisk fårekød ofte midt på dagen; på andre tidspunkter budding, kogt kiks med sukker osv. og til aftensmad byg, rosiner, ris og solbær og vin eller lignende.

To af patienterne fik hver ca. en liter cider om dagen. To andre patienter fik 25 dråber aromatisk svovlsyre i en syrnet væske tre gange om dagen. To andre patienter fik 2 tsk. vineddike tre gange om dagen på tom mave. To andre patienter fik en halv liter saltvand om dagen, nogle gange mere eller mindre. To andre fik hver to appelsiner og en citron hver dag, som de spiste med grådighed på forskellige tidspunkter på tom mave. De fortsatte med dette i seks dage, efter at have indtaget den mængde, der kunne afses til dette formål. De to resterende patienter indtog tre gange om dagen et rensset afkog anbefalet af en hospitalskirurg, der var lavet af muskatnød, hvidløg, sennepsfrø, balsam fra Peru, syrnet med tamarindfrugt.

Konsekvenserne var, at de mest pludselige og synlige gode effekter kom fra af brugen af appelsiner og citroner; en af dem, der havde taget dem kunne efter seks dage varetage fire pligter. Pletterne var ikke rigtig væk fra hans krop, og hans tandkød heller ikke fuldstændigt sundt; men uden nogen anden medicin end mundskyl eller aromatisk svovlsyre blev han ganske sund, inden vi kom ind i Plymouth, som var den 16. juni.

.... Da jeg vil have lejlighed til andre steder at lægge mærke til virkningen af andre lægemidler i forhold til denne sygdom, skal jeg her kun bemærke, at resultatet af alle mine eksperimenter var, at appelsiner og citroner var de mest effektive midler mod denne sygdom til søs.

Kilde: James Lind: A Treatise of the Scurvy in Three Parts. Containing an inquiry into the Nature, Causes and Cure of that Disease, together with a Critical and Chronological View of what has been published on the subject. A. Millar, London 1753, Transkriberet af Lars Bruzelius, Uppsala University (bearbejdet)